

RZECZPOSPOLITA POLSKA
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Warszawa, dnia 12. 07 2011 r.

PG IV KSK 905/11

Handwritten signature: J. Kwieciński
Sąd Rejonowy dla M. St. w Warszawie
Wydział I - Gospodarka Miejscowa
Dzielnica Stare Powązki
ul. Piłsudskiego 20, 01-595 Warszawa
tel. (022) 255 24 00, fax (022) 255 24 01
www.srejonowy.waw.pl
Dzielnica Stare Powązki
Dzielnica Stare Powązki

Pani
Grażyna Anna Sztark
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowisko Pani Marszałek

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 21 czerwca 2011 r. nr BPS/DSK-043-3810/11, oświadczenie pana senatora Grzegorza Wojciechowskiego złożone wspólnie z innymi senatorami podczas 79. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 16 czerwca 2011 r., dotyczące rozważenia możliwości wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Rejonowego we Włocławku sygn. II K 47/04, utrzymanego w mocy w drugiej instancji, w sprawie Tomasza T. oskarżonego o spowodowanie śmiertelnego wypadku drogowego, uprzejmie przedstawiam co następuje.

Akta sprawy sygn. II K 47/04 Sądu Rejonowego we Włocławku były już badane w Departamencie Postępowania Sądowego Prokuratury Generalnej pod kątem przepisów o kasacji, w związku z interwencją podjętą na rzecz skazanego Tomasza T. przez pana Janusza Wojciechowskiego posła do Parlamentu Europejskiego.

W rezultacie badania akt nie znaleziono jednak podstaw prawnych z art. 523 § 1 kpk do wniesienia w tej sprawie kasacji na korzyść skazanego.

Badanie akt wykazało, że Sąd Rejonowy we Włocławku wyrokiem z dnia 12 października 2005 r. sygn. II K 47/04, uznał Tomasza T. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 kk i wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat i nawiązkę w kwocie 20.000 zł.

Wyrok ten na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę Tomasza T. poddany został kontroli instancyjnej Sądu Okręgowego we Włocławku, który wyrokiem z dnia 20 grudnia 2006 r. sygn. akt II Ka 23/06 utrzymał go w mocy.

Podkreślenia wymaga, że Sąd Okręgowy we Włocławku przeprowadził w trakcie postępowania odwoławczego uzupełniające dowody, polegające na przesłuchaniu biegłych do spraw rekonstrukcji wypadków i dokonaniu pomiędzy nimi konfrontacji, a następnie zasięgnął dodatkowej, trzeciej już w tej sprawie, opinii biegłego tej specjalności, po czym tego biegłego, po złożeniu przez niego pisemnej opinii, przesłuchał na rozprawie odwoławczej.

Sąd Okręgowy we Włocławku - w uzasadnieniu swojego wyroku – jeszcze raz dokładnie zanalizował zebrane w sprawie dowody, w tym wszystkie trzy opinie biegłych i skonstatawał, że Sąd Rejonowy we Włocławku poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, iż do zdarzenia w dniu 27 września 2003 r. w miejscowości Borek, samochodu osobowego marki „Audi” z ciągnikiem rolniczym kierowanym przez Tomasz T., doszło w sytuacji, gdy Tomasz T. rozpoczął manewr skrętu w lewo w drogę gruntową, zaś kierowca samochodu marki „Audi”, znajdując się na lewym pasie ruchu i zamierzając wyprzedzić ciągnik, zrezygnował z tego manewru, zaczął hamować i zjechał na prawy pas ruchu, gdzie jednak uderzył w ciągnięty przez ciągnik rolniczy nieoświetlony pług. Sąd odwoławczy doszedł przy tym do wniosku, że gdyby ciągnik rolniczy istotnie poruszał się tak, jak to przedstawił w swoich wyjaśnieniach Tomasz T., to jest jechał środkiem swojego pasa ruchu, to kierowca „Audi” mógł go bez przeszkód wyprzedzić, bez podejmowania manewru obronnego w postaci zjechania na prawy pas ruchu i hamowania. Sąd odwoławczy, podobnie jak sąd I instancji, uznał w tym zakresie za wiarygodne zeznania świadków, w tym w szczególności zeznania świadka Moniki L. (pasażerki samochodu marki „Audi”), która podała, że w momencie wypadku ciągnik rolniczy skręcał w lewo.

Podnieść w tym miejscu należy, iż sądy obu instancji przyjęły, że wina Tomasza T. polegała na tym, że kierując ciągnikiem rolniczym nie zachował wymaganej ostrożności, gdyż podjął manewr skrętu w lewo na drogę gruntową w sytuacji, gdy był wyprzedzany lewym pasem ruchu przez samochód marki „Audi”, poruszał się z nieprawidłowo ustawionymi lusterkami wstecznymi, co uniemożliwiało mu obserwowanie drogi za sobą, a nadto ciągnięty przez traktor pług nie był oświetlony, co dodatkowo przyczyniło się do wypadku, w którym śmierć poniosły 3 osoby, w tym kierowca „Audi”.

Zakwestionowanie tych ustaleń faktycznych w postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne, albowiem zarzut poczynienia błędnych ustaleń faktycznych, przyjętych za pod-

stawę wyroku, nie należy do katalogu przyczyn kasacyjnych, o których mowa w art. 523 § 1 kpk.

Sąd Najwyższy orzekając w trybie przepisów o kasacji nie przeprowadza ponownej oceny dowodów i nie kontroluje - na podstawie własnej oceny wiarygodności poszczególnych dowodów - poprawności dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych.

W postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy sprawdza jedynie, czy ocena dowodów przeprowadzona przez sąd I instancji i zaakceptowana przez sąd II instancji nie naruszała zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażonej w art. 7 kpk, a także, czy dokonując ustaleń faktycznych orzekający sąd nie dopuścił się rażącego naruszenia innych reguł procedowania, co mogłoby mieć wpływ na ustalenia faktyczne, a w konsekwencji na treść wyroku.

W związku z tym zauważyć należy, że wyrok Sądu Okręgowego we Włocławku, na skutek kasacji wniesionej przez obrońcę Tomasza T., poddany już został w tym zakresie kontroli Sądu Najwyższego.

Obrońca oskarżonego, we wniesionej kasacji, zarzucił bowiem sądowi odwoławczemu naruszenie reguł pocedowania, w tym obrazę art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 5 § 2 kpk oraz art. 201 kpk, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, rozstrzygnięcie istniejących w sprawie wątpliwości co do przebiegu wypadku na niekorzyść skazanego oraz niesłuszne oddalenie wniosku o przeprowadzenie eksperymentu procesowego i dopuszczenie dowodu z kolejnej jeszcze opinii biegłych, tym razem z Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie. Obrońca argumentował przy tym, że materiał dowodowy sprawy nie daje podstaw do przypisania winy za spowodowanie wypadku Tomaszowi T.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 3 października 2007 r. sygn. III KK 161/07 oddalił kasację obrońcy oskarżonego jako oczywiście bezzasadną.

Wniesienie w tej sprawie kolejnej kasacji przez podmioty specjalne, o których mowa w art. 521 kpk, jest możliwe, ale tylko w oparciu o zarzuty, które nie były już przedmiotem rozpoznania Sądu Najwyższego. Przepis art. 539 kpk wyklucza bowiem możliwość wniesienia kasacji od orzeczenia Sądu Najwyższego zapadłego w wyniku rozpoznania kasacji. Tymczasem kolejna kasacja powtarzająca zarzuty poprzedniej kasacji, byłaby kasacją wniesioną w istocie od orzeczenia Sądu Najwyższego zapadłego w następstwie rozpoznania kasacji, gdyż kwestionowałaby jednocześnie stanowisko Sądu Najwyższego oddalające tę kasację, jako oczywiście bezzasadną.

Wniesienie zatem, w trybie art. 521 kpk, kasacji na korzyść skazanego, podnoszącej tożsame zarzuty co kasacja jego obrońcy, nie jest już w przedmiotowej sprawie możliwe.

Badanie akt sprawy nie pozwoliło natomiast na ujawnienie takich ewentualnych rażących uchybień sądu, które skutkowałyby możliwością wywiedzenia w tej sprawie kolejnej kasacji na korzyść skazanego.

Postępowanie odwoławcze przeprowadzone bowiem zostało prawidłowo, a Sąd Okręgowy we Wrocławku w pisemnych motywach swojego orzeczenia - zgodnie z art. 433 § 2 kpk - rozpoznał wszystkie zarzuty podniesione w apelacji obrońcy Tomasza T. i stosownie do art. 457 § 3 kpk, wskazał powody, dla których uznał je za niezasadne, a także dla których utrzymał w mocy orzeczenie sądu I instancji uznające winę Tomasz T. odnośnie popełnienia czynu z art. 177 § 2 kk.

W związku z treścią oświadczenia senatorskiego wyjaśnienia też wymaga, że przepis art. 523 § 1 kpk wyklucza możliwość wniesienia kasacji wyłącznie z powodu niewspółmierności orzeczonej kary.

Podstawy do wniesienia kasacji nie dają także akcentowane w oświadczeniu okoliczności, że Tomasz T. stoi obecnie przed koniecznością odbycia kary, a jest on rolnikiem i ma na swoim utrzymaniu dwoje małych dzieci i żonę, ma też pod opieką starych rodziców, gdyż nie należą one do katalogu przyczyn kasacyjnych.

Z przedstawionych powodów, nie dopatrzone się podstaw prawnych, przewidzianych art. 523 § 1 kpk, do wywiedzenia w tej sprawie ponownej kasacji na korzyść skazanego.

Nadmienić należy, że postanowieniem z dnia 25 maja 2011 r. nr PU.117-11-11 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowił nie zastosować prawa łaski w stosunku do Tomasz T.

2 powołaniem
ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO
Marzena Nowalska